

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 81. An pauper, hoc solo titulo, quia pauper est, præferri debeat diviti, si debita personalia sint paria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

troque foro , quia leges id statuente s videntur justæ : è contrà Mol. Vasq. Caſtrop: Lugo d. 20. n. 170. dicunt tantum valere, si acceſſerit ſententia Judicis, quia ex eo præcīſe, quod petat, non auget jus ſuum aut minuit aliorum : ſi tamen creditor bonâ fide acceptarit , admittit Lugo n. 179. poſſe retinere ſecundum dicenda n. 405. & 407.

405 §. 2. Amicitia præcīſe non dat jus prælatiōnis : tamen ſecundum ſententiam probabilem , quod prior petens præferendus fit , poterit debitor admonere creditorem ſibi amicum , quod ipſe prius petenti poſſit prius ſolvere , & ſic procul dubio alter movebitur, ut petat, Lugo n. 174, qui n. 177. addit , ſi dediſſet nom petenti , poſſe repeteret , & tum reddere petenti.

406 Q. 81. An pauper hoc ſolo titulo , quia pauper eſt , præferri debeat diviti , ſi debita personalia ſim paria. R. Affirmant S: Th. J. Med. Sa, Silv. Laym. Salon. Rebel. & alii, quorum ſententiam Less. di- cīt eſſe probabilem , Illiſ. n. 216. valde probabi- lem ; Ratio eſt , quia pauper , ſi ei non ſolvatur patitur gravius noſumentum , uti gravius pati- tur , ſi ei furoris unum , quam ſi diviti duos ſoli- dos , prius autem recedendum eſt à graviori no- ſumento. Negant Azor , Vasq. Less. Turr. Bonat. Caſtrop. Lugo , Ills. & alii paſſim , quia nullum jus hoc ſuadet , & dives habet æquè magnum jus ad rem ſuam , quam pauper ad ſuam , per acci- dens autem videtur , quod ex parte unius ſubjecti ſit majus noſumentum : putat quidem Less. , ſi pauperi inde ſequatur majus noſumentum , v.g. quia viliori prelio cogetur vendere ſua, ut fe alat , plus ei eſſe reſtituendum , ſed Lugo d. 20. n. 162. dicit etiam tunc tempore priori eſſe prius ſol- ven-

vendum totum, non habito respectu ad pauperatatem, negatque plus restitui posse, etiam in illa sententia, quæ satis communiter & probabiliter dicit in debitis personalibus non esse attendendam prioritatem temporis, nam si pauperi & diviti debeat 100:, singulis autem reddat 50:, sicuti 100 debita pauperi sunt illi nocumentum, quale essent diviti, si 200 deberentur, ita etiam 50 restituta pauperi sunt illi tantundem, atque si diviti restituerentur 100, ergo si utrique reddantur 50, attingetur æqualitas.

Q. 82. Quid observandum sit, si nullus creditorum habeat jus prælationis. *R. Debet singulis solvi secundum partes proportionales, ita ut cui plūs debetur, plūs attribuatur, quia æquitas postulat, ut ille majorem partem accipiat, qui majorem partem debet perdere, & ut majori juri activo, cui respondet majus jus passivum, etiam respondeat major solutio: Si tamen debitor Titio creditori non petenti solvisset totum debitum, quamvis reliquis creditoribus fecisset iniuriam, tamen P. Nav. Mol. Leff. Laym. apud 7lls. t. 4. d. 3. n. 220. dicunt Titium posse retinere, quia permissivè se habet, & res soluta, uti supponitur, non erat obnoxia reliquis creditoribus, sed sola persona debitoris, ergo Titius potuit & re ipsâ acquisivit dominium rei solutæ, sicuti mutuarius acquirit dominium rei sub usuris mutuata, licet mutuanus sic dando peccet contra justitiam: ita illi. Quid autem dicant AA:, si ego creditor apud me habeam rem debitoris non potentis satisfacere omnibus, insinuatum est p. 1. n. 969. Denique notat Mol. T. 2. d. 161. n. 11., si debitor sit omnibus solvendo, quamvis possit*

R 3

uni

anno 1700